

До періоду щеплення в нашій країні хворіло на дифтерію від 40000 до 80000 осіб щорічно, серед захворілих на дифтерію помирала кожна друга людина. Після масового проведення профілактичних щеплень, захворюваність дифтерії знизилась порівняно з періодом до початку щеплення до поодиноких випадків.

Подальше зниження рівня захворюваності на дифтерію викликало заспокоєння і, більше того, у 80 роки минулого століття у пресі почали з'являтися безпідставні заяви, що вже все гаразд і щеплення в такій ситуації скоріше шкідливі, ніж корисні. Батьки відмовлялись вакцинувати своїх дітей, те що спостерігається в даний час. Дорослих взагалі майже не щепили і наслідки руйнування системи імунізації не забарились. Під час епідемії дифтерії (1991 - 1997рр.) в Україні захворіло близько 20000 осіб з них понад 700 хворих померло.

Дифтерія – гостра інфекційна хвороба, яка характеризується інтоксикацією, фіброзним запаленням мигдаликів, зіву, гортані, носа, а також шкіри, слизової ока, зовнішніх статевих органів.

Викликає захворювання дифтерійна паличка, на різних предметах (посуду, іграшках, ручках дверей, тощо) вона зберігає свою життєздатність до 15 днів. Джерелом інфекції являється хвора людина, або носій дифтерійної палички. Механізм передачі збудника дифтерії від людини до людини здійснюється повітряно-крапельним шляхом, та контактно-побутовим (через посуд, іграшки, брудні руки тощо). Особи, які не щепленні проти дифтерії, можуть захворіти в будь-якому віці. Імунітет після щеплення стійкий, антитоксичний. Сприйнятливість людини до дифтерії залежить від напруженості імунітету. Високий рівень антитоксичного імунітету захищає організм від захворювання дифтерією, але не перешкоджає розмноженню збудника на слизових дихальних шляхів. За рахунок цього можливе носійство дифтерії особами в яких є імунітет.

Інкубаційний період від 2 до 10 днів, в середньому 7 днів. В залежності від локалізації процесу і його важкості виділяють різні клінічні форми. В початковій стадії захворювання може протікати як банальна ангіна. Найбільш часто зустрічається дифтерія мигдаликів – 90-95% і характеризується підвищенням температури тіла, гіперемією

слизової мигдаликів, сірим нальотом щільно припаяним до слизової оболонки. Плівка може бути суцільна, острівчата, не знімається шпателем. Появляється головний біль, слабкість, біль у горлі, підщелепний лімфаденіт, підвищується температура тіла.

Ускладнення – міокардити, враження нервової системи, нирок, пневмонії, від яких ймовірна смерть та інвалідність.

При появі ознак захворювання, яке супроводжується болем в горлі, підвищенням температури тіла та запаленням носоглотки, необхідно звернутися до лікаря, що дозволить на ранній стадії розпізнати дифтерію і почати своєчасне лікування.

Хворих на дифтерію, з підозрою на дифтерію, бактеріоносіїв токсигенних корінобактерій дифтерії госпіталізують в бокси, окремі палати інфекційного відділення.

За вогнищем встановлюють медичний нагляд протягом 7 днів, з однократним бак обстеженням всіх контактних. У вогнищі дифтерії після госпіталізації хворого проводять заключну дезінфекцію посуду, білизни, іграшок, приміщень, а також проводиться вакцинація, або ревакцинація усіх контактних у вогнищі осіб проти дифтерії. На період карантину (7 днів) проводять посилений дезінфекційного режим в організованих колективах.

Єдиний спосіб захиститися від дифтерії це щеплення. Імунізацію дітей проводять згідно календаря щеплень і ревакцинацію дорослих від дифтерії кожні десять років. Ці заходи важливі для зниження важкості перебігу захворювання, попередження летальних випадків, так і викорінення дифтерійної інфекції. На даний час всі медичні заклади міста та району забезпечені достатньою кількістю вакцини.

Запам'ятайте! Ваше здоров'я, а також здоров'я тих, хто поряд з вами – у ваших руках.

Профілактика поліомієліту

Поліомієліт – це вірусне інфекційне захворювання, що уражує нервову систему і викликає повний параліч.

Джерелом інфекції є хворі або вірусоносії. Основним способом поширення інфекції був безпосередній або опосередкований контакт із хворим (через руки, носові хустинки, одяг, постільну білизну тощо).

Виділення вірусу відбувається через слиз носоглотки або з кишківника з фекаліями і розпочинається вже в інкубаційний період, який триває в середньому 5-12 днів (можливі коливання від 2 до 35 днів). Після появи перших симптомів захворювання вірус продовжує виділятися з фекаліями.

Перші симптоми захворювання проявляються підвищеною температурою, втомою, головним болем, нудотою, ригідністю м'язів ший та болем у кінцівках. Розрізняють дві форми поліомієліту: непаралітична та паралітична.

Непаралітична форма перебігає у вигляді так званої «малої хвороби» (абортивна форма), яка проявляється короткочасною лихоманкою, катаральними (кашель, нежить, біль у горлі) та

диспептичними явищами (нудота, блювота, рідкі випорожнення). Усі клінічні прояви зникають зазвичай протягом кількох днів. Іноді за нею настає тимчасове поліпшення стану хворого зі зниженням температури, або хвороба одразу переходить у другу фазу — «велику хворобу», коли головний біль більш виражений і супроводжується болем у спині, кінцівках, підвищеною стомлюваністю м'язів. За відсутності паралічів хворий видужує.

У період до початку проведення вакцинації паралітичний поліомієліт був чи не однією з найзагрозливіших хвороб, оскільки вражав тисячі та десятки тисяч людей, головним чином дітей до 5 років, з яких близько 10% помирали, а 40% ставали інвалідами.

Вакцини, які використовують державні й приватні клініки, безпечні, якісні, зареєстровані та дозволені для використання в Україні.

Перевірте, чи отримала ваша дитина всі необхідні щеплення від поліомієліту. Якщо якась із доз пропущена, будь ласка, негайно зверніться до педіатра чи сімейного лікаря та надолужте ті дози, що пропустили.

Чим загрожує цей спалах поліо? Допоки одна дитина залишається інфікованою, всі невакциновані діти наражаються на небезпеку зараження поліомієлітом. Нездатність викорінити поліомієліт там, де його було виявлено, може призвести до 200 000 нових випадків щороку протягом 10 років у всьому світі.

Якими є симптоми поліомієліту?

- Рухові розлади: сильний біль в уражених м'язах і рухові розлади аж до повного паралічу, який може розвинути за кілька годин. Невиліковний параліч — найважчий симптом, пов'язаний із поліомієлітом, оскільки він може призвести до постійної інвалідності та смерті. Серед тих, кого паралізувало внаслідок поліомієліту, 5–10% помирають через те, що параліч уразив саме дихальні м'язи.
- Грипоподібні симптоми: лихоманка, головний біль, біль у животі й горлі, нудота і блювання, — протягом кількох днів може проявлятися один чи кілька з них. За такої форми хвороби, яка виникає у 25% випадків, вірус поширюється найактивніше, залишаючись непомітним через схожість з симптомами грипу.

- Жодних симптомів: без будь-яких проявів хвороба протікає у понад 70% випадків. У такому разі вірус створює особливу небезпеку для тих, хто оточує його носія, оскільки присутність і швидке поширення смертельно небезпечної інфекції залишається непоміченою.
- Може розвиватися пост-поліомієлітний синдром: діти, які, здається, повністю вилікувалися, можуть відчувати нові м'язові болі, слабкість або параліч у дорослому віці через десятки років після первинного захворювання.

Пам'ятайте! Хворобу легше попередити, ніж її вилікувати. Поліомієліт – підступна і дуже небезпечна хвороба. Слід зробити все можливе, щоб наші діти були всі своєчасно імунізовані проти даного небезпечного захворювання і ніколи не хворіли.

ПОЛІОМІЄЛІТ З'ЯВИВСЯ В УКРАЇНІ

ЩО ТАКЕ ПОЛІОМІЄЛІТ?

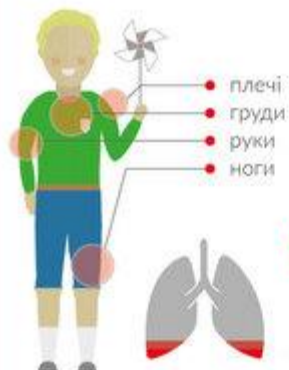
НЕБЕЗПЕЧНО

або

Поліомієліт може викликати невиліковний параліч і призвести до смерті

можливі
зони
ураження

5-10%

хворих помирають
від паралічу
дихальних м'язів

При одужанні після поліомієліту функція
вражених хворобою нервів і м'язів
МОЖЕ НЕ ВІДНОВИТИСЯ

1998
рік

350 000
випадків
поліомієліту

2014
рік

243
випадки
поліомієліту

Кількість випадків
захворювання на
поліомієліт зменшилася
на 99% з допомогою
колективної імунізації

Кір — небезпечне дуже заразне вірусне захворювання, що швидко поширюється. 9 із 10 людей, з якими контактувала інфікована особа, теж захворіють, якщо вони не були щеплені.

Передавання інфекції

Вірус кору поширюється під час кашлю та чхання, тісних особистих контактів. Вірус лишається активним і живе в повітрі або на інфікованих поверхнях протягом 2 год. Інфікована людина може передавати вірус ще за чотири дні до і за чотири дні після появи у неї висипу.

Симптоми

Першою ознакою кору зазвичай є значне підвищення температури приблизно через 10–12 днів після інфікування, яке триває 4–7 днів. На цій початковій стадії можуть виникати нежить, кашель, почервоніння очей і слъозотеча, а також дрібні білі плями на внутрішній поверхні щік. За кілька днів з'являється висип — спочатку, як правило, на обличчі та верхній частині шії. Приблизно через три дні висип розповсюджується по всьому тілу, включно із руками та ногами. Він тримається 5–6 днів і потім зникає. У середньому висип з'являється через 14 днів (від 7 до 18 днів) після впливу вірусу.

ОСНОВНІ ОЗНАКИ ХВОРОБИ

ТИ НЕ ОДИН

ПІДВИЩЕННЯ ТЕМПЕРАТУРИ

НЕЖИТЬ, СУХИЙ КАШЕЛЬ

ГОЛОВНИЙ БІЛЬ, СЛАБКІСТЬ

**ПОЧЕРВОНІННЯ І
НАБРЯКІСТЬ У ГОРЛІ**

**ПОДРАЗНЕННЯ ОЧЕЙ І
ЧУТЛИВІСТЬ ДО СВІТЛА**

**ЗБІЛЬШЕННЯ ШИЙНИХ
ЛІМФАТИЧНИХ ВУЗЛІВ**

За перших симптомів негайно звертайтеся до лікаря!

Ускладнення

Кір може мати серйозні наслідки, особливо у дітей віком до п'яти років. Серед ускладнень кору — запалення середнього вуха (отит), запалення дихальних шляхів (бронхіт), пневмонія, діарея, енцефаліт. Ця недуга може призвести навіть до смерті.

Захворювання на кір під час вагітності також загрожує здоров'ю жінок — від розвитку ускладнень до передчасних пологів чи мимовільного аборту (викидня).

Профілактика

Спеціального лікування від кору нема. Найкращий захист — вакцинація. В Україні є комплексна вакцина від кору, паротиту і краснухи (КПК). Вона безпечна, ефективна і забезпечує тривалий захист. Для найкращого захисту дитина має отримати дві дози КПК-вакцини.

Якщо з якихось причин ваша дитина не була вакцинована відповідно до Календаря профілактичних щеплень, зверніться по консультацію до лікаря.

Відмовившись від вакцинації, ви ризикуєте здоров'ям і життям своєї дитини.

Міністерство охорони здоров'я закликає батьків обов'язково вакцинувати дітей відповідно до термінів Календаря щеплень і якомога швидше надолужити щеплення, якщо пропустили планову вакцинацію. Вакцинуватись за Календарем і надолужити пропущені щеплення можуть безоплатно усі діти до 18 років, а також дорослі з груп ризику — військові, учасники ООС, студенти, освітяни і медики.

Імунізація є питанням національної безпеки, оскільки здоров'я українців — усіх разом і кожного зокрема — залежить від рівня охоплення щепленнями у країні. Для формування колективного імунітету необхідно, щоби рівень вакцинації досягав 95–98%.

.